

## [Arbejdsministeren]

spareforslag på dette område, for det er jo rigtigt, at det er spareforslag, men vi har valgt spareforslagene med omhu, fordi vi synes, det er spareforslag, der samtidig har andre konsekvenser.

Nu er det jo ikke sådan, at det kun er os, der mener, at der er en utilsigtet anvendelse af det nuværende system. Jeg citerer fra Børsen den 13. oktober 1988:

»De supplerende dagpenge er altid blevet misbrugt. Og misbruget er ikke blevet mindre med årene.«

Det er ikke en hr. hvem som helst, der siger det. Næh, det er Bent Lui Nielsen, som er formand for HK's a-kasse, og som er formand for A-kassernes Samvirke, altså den sammenslutning, som sidder og beskæftiger sig med hele vores lovgivning på alle kassers vegne. Han siger videre:

»Når dét i øvrigt er sagt, vil han gerne understrege, at det er arbejdsgiverne, der leder og fordeler arbejdet. Det er altså også arbejdsgiverne, der bestemmer, hvornår arbejdet skal udføres, og på hvilke tidspunkter det skal udføres. Gennem mange år er det desværre blevet lidt af en regel, at arbejdsgiverne har fået lov til at sige, at folk skal arbejde på supplerende dagpenge. Men efter min opfattelse hører supplerende dagpenge på ingen måde hjemme i forsikrings-systemet for arbejdsløse.«

Jeg synes, det er tankevækkende, at en person, der ved så meget om vores a-kassesystemer som Bent Lui Nielsen, siger sådan. Der er også andre, der mener, at systemet bliver misbrugt.

På Husligt Arbejder Forbunds kongres sagde formanden, Margit Vogensen, i sin beretning, og her citerer jeg fra Berlingske Tidende den 24. oktober 1988:

»Der er mange kommuner, som på denne måde har en ekstra arbejdskraftreserve til rådighed på supplerende dagpenge. Her kan statskassen spare penge, hvis kommunernes dagpengespekulation bringes til ophør.«

Det er væsentligt. Der er nemlig ingen fra regeringspartierne, der har sagt, det er lønmodtagerne, der misbruger systemet, således som det ligesom blev os tillagt fra oppositionens side. Vi har sagt, at systemet er sådan, at arbejdsgivere og lønmodtagere har en fælles interesse i den utilsigtede anvendelse. Det er for øvrigt også blevet bekræftet fra arbejdsgiverside.

Hr. Niels Fog, som er formand for Butiks- & Kontorvirksomhedernes Arbejdsgiverforening og medlem af Dansk Arbejdsgiverforenings forretningsudvalg, siger i et interview i Børsens Nyhedsmagasinet den 14. oktober:

»Et af de ømme punkter er netop de supplerende dagpenge. Jeg har en klar opfattelse af, at et betydeligt antal deltidsansatte får supplerende dagpenge og dermed en frigørelsesattest, uden at der fra deres side ligger et brændende ønske om at få en fuldtidsansættelse. Den trafik er usolidarisk over for staten og over for kollegaerne.«

Han bliver senere spurgt:

»Udnyttelsen af systemet har vist specielt fundet sted inden for din organisations område?«

Og han svarer:

»Det er meget udbredt inden for Butiks- & Kontorvirksomhedernes Arbejdsgiverforening.«

Så siger han senere, efter at have beskrevet de fordele, som parterne har:

»Du lægger moralen ned i baglommen og gør hverdagen i virksomheden lettere.«

Jeg har citeret dette for at understrege, at det ikke bare er noget, vi i vores lønkammer har fundet på. Det er noget, velanskrevne mennesker på lønmodtagerside og på arbejdsgiverside erkender. Der er en utilsigtet brug af offentlige midler. Det er altså denne utilsigtede brug af offentlige midler, som bl.a. Fremskridtspartiet siger nej til. Det er sandelig overraskende.

Så vil jeg gerne sige til både hr. Bollmann og hr. Kofod-Svendsen, at jeg betragter de to indlæg som nuancerede oplæg til forhandlinger, der nødvendigvis må være vanskelige. Det er klart, at det ikke er nemt at spare på de offentlige udgifter, det er ikke nemt at spare på dagpengene, det er ikke nemt at finde den helt rigtige metode, men jeg vil meget gerne kvittere for den ansvarlighed, som de to partier viser ved at ville gå ind i nuancerede forhandlinger på et konstruktivt grundlag. Dermed adskiller de sig markant fra Fremskridtspartiets golde nejsjegeri, hver gang der skal gennemføres en offentlig besparelse.

Lad mig om et enkelt punkt, nemlig om det med fordelingen mellem ministerierne, for en sikkerheds skyld gøre opmærksom på, at der er ikke noget med, at hvis jeg sparer en krone, skal socialministeren bruge to. Der ligger forslag for